

Varga András

**A hangok ősi jelentése
– a magyar nyelvben**

Tartalomjegyzék

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben.....	1
Bevezetés.....	1
A hangok.....	1
Mássalhangzók felsorolása:.....	1
Magánhangzók felsorolása:.....	2
A mássalhangzókról.....	2
A magánhangzókról.....	2
A hangok jelentése.....	3
Egyéb hangok.....	3
DZS.....	3
CH ,KH.....	3
PH.....	3
A szavak.....	4
A, Á.....	4
Jelentéstartalma.....	5
Minta magyarul.....	5
Hithez kapcsolódó szavaink.....	5
B.....	6
Jelentéstartalma:.....	6
Minta magyarul.....	6
C.....	7
Jelentéstartalma.....	7
Minta magyarul.....	7
CS.....	7
Jelentéstartalma.....	7
Minta magyarul.....	7
D.....	8
Jelentéstartalma.....	8
Minta magyarul.....	8
E, É.....	8
Jelentéstartalma.....	8
Minta magyarul.....	9
Egyéb alapvető szavaink.....	9
F.....	9
Jelentéstartalma.....	9
Minta magyarul.....	9
G.....	10
Jelentéstartalma.....	10
Minta magyarul.....	10
Testvérhangja: K.....	10
GY.....	10
Jelentéstartalma.....	10
Minta magyarul.....	11
H.....	11
Jelentéstartalma.....	11
Minta magyarul.....	11
Egyéb.....	12
I, Í.....	12
Jelentéstartalma.....	12
Minta magyarul.....	12
Egyéb.....	12
J.....	13

Tartalomjegyzék

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

Jelentéstartalma:	13
Minta magyarul:	13
K:	13
Jelentéstartalma:	13
Minta magyarul:	13
Egyéb:	14
L:	14
Jelentéstartalma:	14
Minta magyarul:	14
LY:	15
Jelentéstartalma:	15
Minta magyarul:	15
M:	15
Jelentéstartalma:	15
Minta magyarul:	15
N:	16
Jelentéstartalma:	16
Minta magyarul:	17
Minta nem magyarul:	17
Egyéb:	17
NY:	17
Jelentéstartalma:	17
Minta magyarul:	18
O, Ó:	18
Jelentéstartalma:	18
Minta magyarul:	18
Egyéb:	18
P:	18
Jelentéstartalma:	18
Minta magyarul:	18
Egyéb:	19
R:	19
Jelentéstartalma:	19
Minta magyarul:	19
Egyéb:	19
S:	20
Jelentéstartalma:	20
Minta magyarul:	20
SZ:	20
Jelentéstartalma:	20
Minta magyarul:	21
Egyéb:	21
T:	22
Jelentéstartalma:	22
Minta magyarul:	22
Egyéb:	22
TY:	23
Jelentéstartalma:	23
Minta magyarul:	23
U, Ú:	23
Jelentéstartalma:	23

Tartalomjegyzék

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

Minta magyarul.....	23
V.....	24
Jelentéstartalma.....	24
Minta magyarul.....	24
Z.....	24
Jelentéstartalma.....	24
Minta magyarul.....	24
ZS.....	24
Jelentéstartalma.....	25
Minta magyarul.....	25
Összetétek, a nyelvtanban gyökök.....	25
Mi az összetét (gyök)?.....	25
Értelmezési sorrend, kötés.....	25
Állandósult összetétek – az első szavak.....	25
Magánhangzók alapvető jelentés-bővülései.....	26
Viszonyított távolság.....	27
Abszolút távolság.....	27
Harmadik távolság.....	27
Az Éden nyelve?.....	28
Összefoglalás.....	28
Függelék – magyar mondókákkal.....	29
Függelék 2.....	30
Utószó.....	32

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

Varga András 2004. (1.2b változat)

Bevezetés

"A magyar nyelv eredete nagyon messzire nyúlik vissza. Rendkívül különleges módon fejlődött és struktúrája visszanyúlik arra az időre, amikor még a jelenleg Európában beszélt nyelvek nem léteztek. A magyar nyelv egy tömör ködarab, melyen a viharok a legcsekélyebb karcot sem hagyták. Nincs szüksége senkire, nem kölcsönöz s nem von vissza, nem ad és nem vesz el senkitől. Ez a nyelv a legrégebb, a legdicőségesebb emlékműve egy nemzeti egyeduralomnak és szellemi függetlenségnek. Amit a tudósok nem tudnak megoldani, elhanyagolják, úgy a nyelv kutatásban, mint a régészetben... A magyar nyelv eredete ennél (az egyiptomi templomok építésének csodálatosságánál) sokkal csodálatosabb jelenség. Aki megoldja, isteni titkot fog elemezni, és a titkok első tézise ez: kezdetben vala a szó, és a szó Istennél volt, és a szó lett az Isten."

Sir John Bowring

További gondolatébresztőim voltak:

- Baráth Tibor: A magyar népek őstörténete, Püski, 2002.
- Magyar Adorján: Az ősműveltség, M.A.Baráti Kör, 1995.
- Varga Csaba: Jel, jel, jel, Fríg, 2002.
- Varga Csaba: A kökor élő nyelve, Fríg, 2003.
- A magyar nyelv etimológiai szótára, Akadémiai Kiadó, Budapest, 1967.

Ez utóbbi sajnos negatív értelemben, mert következetesen azt a benyomást kelti, hogy a magyar nyelvnek saját szava nincs, és az általa használt szavakat a legkülönbözőbb, szomszédjában élt népektől szedegette, koldulta össze. Ennek a nézetnek ellentmondanak úgy szavaink és szóképzésünk, mint nyelvtanunk. Miért? Mert létezhet-e önálló nyelvtan önálló szóképzés nélkül? A válasz: nem valószínű. Az biztosan állítható, hogy a magyar nyelv fejlődése során sok idegen szavat átvett, beépített, de az, hogy ne lett volna önálló szóalkotása, az logikailag semmilyen módon sem támasztható alá. Az logikus, hogyha önálló nyelvtana van, akkor volt önálló szóképzése is a magyar nyelvnek; és ezeken a lapokon a magyar szavak ősi képzésének világába próbálok behatolni. A nyelvtan egy másfajta gondolatmenetet követel, és ezért máshol van kifejtve (lásd JMNY).

Keressük az „ősi rendet”, ahol a szavak megtelnek elveszített jelentésükkel.

Ezzel a tanulmánnyal két hibát lehet véteni: ha valaki csak egy játékos elme szüleményének tartja az egészet és eldobja, nem hasznosít belőle semmit, vagy ha valaki minden jelenleg használt magyar szót ilyen elemzés alapján akar megérteni. A helyes út valahol középen leend.

Megjegyzés: a JMNY-re többször is történik utalás, a JMNY egy lehetséges ősi magyar nyelvtan leírását tartalmazó tanulmány.

A hangok

Mássalhangzók felsorolása:

B, C, CS, D, DZ, DZS, F, G, GY, H, J, K, L, LY, M, N, NY, P, R, S, SZ, T, TY, V, Z, ZS

Magánhangzók felsorolása:

A, Á, E, É, I, Í, O, Ó, Ö, Ő, U, Ú, Ü, Ű

A mássalhangzókról

Értelmezésüket lásd a következő lapokon. Minden hanghoz alapvetően egy értelmezés tartozik. Néha az alapértelmezés kitágul, ezekben az esetekben tágabb jelentés is megfogalmazódik. A hangok értelmezése mindig a hangok alatt, az első sorban található. Ezek az értelmezések legtöbbször vagy sejtett, vagy ismert a magyar nyelvvel foglalkozók körében. Ilyen például az SZ hang értelmezése: mindenki érzi, hogy a szűkösség kifejezésére mindig SZ hangot tartalmazó szavakat használunk. Minden esetre ebben a munkában mindegyik hangunknak igyekszünk jelentést találni, mert abból indulunk ki, hogy minden hang bírt valamilyen jelentéssel. A hangok jelentésének értelmezése mellett még egy értelmezés újszerű, amely a lágy mássalhangzókhoz kapcsolódik. Nevezetesen: az elől álló, kemény, eddigi jelentését tovább hordozó mássalhangzó és J, saját jelentéstartalmát hordozó, az előző jelentéshez sajátját hozzáadó mássalhangzó összeolvadásából képzettnek feltételezzük. Ezzel a feltételezéssel egészen jó, sőt, mint látandó, nagyon jó eredményeket lehet elérni – lásd az NY, GY.... hangoknál. Másik, ezzel egyenrangú feltételezés lenne, hogy mássalhangzó kiejtését (megszünését) jelöli, de ezzel most itt egyáltalán nem foglalkozunk.

Megjegyzés: Ősi rovásainkban is ezeknek a hangoknak önálló jelük van, tehát már úgy a rovó, mint az olvasó ismerte és használta ezeket a hangokat.

A magánhangzókról

Az alábbi csoportosítás közismert:

- 1) mély hangrendű hangok: A, O, U
- 2) magas hangrendű hangok E, I
- 3) a kettő között: Ö, Ű

Értelmezésük: A magas hangrendű magánhangzók alapvetően a fenti, leggyakrabban a szellemi élethez és fogalomkörhöz kapcsolódást, a mély hangrendű hangok az alsó, leggyakrabban fizikai jellegű fogalmakhoz való kapcsolódást jelentenek. Ez egyik legősibb jelentéstartalmuk. (Bevezetesként nézzük meg él, élet, eszme, szerelem, szép, kerek... szavainkat, mind egy ESZMÉ-t fejeznek ki.)

Ez az értelmezés újszerű: a legtöbb nyelvészeti kutatás – a fennmaradt írásos, régészeti leletek alapján – a mássalhangzókkal foglalkozik, a magánhangzókat azonban legtöbbször önkényesen választják meg és adják meg. Ennek legfőbb oka, hogy a régi írásokban a magánhangzókat nem jelölték, pontosabban: nem jelölték ugyanolyan módon, mint a mássalhangzókat. Megjegyzés: az viszont lehetséges, sőt valószínű, hogy bizonyos esetekben jelölték legalább az első magánhangzót, annak is csak magas vagy mély voltát... A magánhangzók jelölésének ilyen nem egyértelmű módjának magyarázatát amódon okolják meg a nyelvészek, hogy ugyanannak a magánhangzónak a kiejtése az adott korban igen-igen eltérő lehetett a különböző helyeken ugyanazon országon belül is.

A magánhangzókkal kapcsolatosan további, szokásostól eltérő értelmezés a jelen munkában: a hosszú magánhangzó nem az eredeti jelentését erősíti meg, hanem arra utal, hogy összevonás történt, hangok maradtak ki az eredeti szóképből. A szó eredeti szóképeinek visszafejtéséhez tehát – alapvetően – mássalhangzót kell visszapótolni.

A hangok jelentése

Az ősi hangok önmagukban is bírtak jelentéstartalommal, amely egyrésztől nagyon tág értelmezési lehetőséget adott, másrésztől, a többi hanghoz viszonyítva meghatározta annak értelmezési és jelentési körét. (Az ének, hangok és szavak kiéneklése is ide tartozik, de ez nem tárgya jelen tanulmánynak.)

A hangok jelentéshordozói szerepét – már ha valóban létezik ilyen – alapvetően és elsősorban az ősi nyelvekben, ott is az ősi nyelvelemekben lehetséges felismerni. Olyan nyelvek, mint az egyiptomi, sumér–szumír, maja–indián, magyar. Jelen lapokon szinte csak magyar szavak értelmezésével foglalkozom. *Meg lehet próbálni más ősi nyelvek szavai mennyire illenek bele a hangok értelmezésébe – például a függelékben található a görög ABC mondókájának értelmezése az ősi magyar hangértelmezés alapján –, azonban ezek elsősorban gondolatébresztőnek készültek.*

Egyéb hangok

Vannak olyan hangok, amelyek nem vertek gyökeret a magyar nyelvben. Ezeket általában máshogy hangzósítjuk, mint ahogyan azt más nyelvek használják, vagyis módosult a hang, valami olyannak, ami a magyar nyelvben széles körben elfogadott és ismert.

Itt és most azért érdemes ezekre a hangokra rámutatni, mert ezek a hangok önálló jelentéssel bírtak, nagy valószínűséggel a magyar nyelv is használta ezeket, csak mivel önálló rovásjellel nem rendelkeztek – vagy nem tudunk róluk –, ezért csak visszafogottan lehetett ezeket használni.

DZS

Keleten sokszor mondják: madzsari – vagyis magyarok. Ott a dzs hang széles körben elterjedt és használt. Vannak szavaink, amelyben mi is használjuk, pl. ilyenek a lándzsa, halandzsa, de például a madzsar helyett már mást, magyart mondunk.

A dzs hang nem tudott gyökeret verni a nyelvünkben, helyette máshogyan hangzósítjuk azokat a szavakat, amelyeket átvehettünk a keleti nyelvekből. A DZS hang úgy honosult, hogy átalakult. A lehetséges átalakulásokra az alábbiakat találtam:

- CS
- ZS
- dz → d
- gy

CH ,KH

Latin ábécével írva a fenti két változat ugyanazt a hangot jelenti: egy erős H hang, amely átmenet a lágy hehező H és a kemény K hang között. Írására számtalan példa van.

PH

Latin ábécével írva a fenti két betűvel próbálták visszaadni ennek a hangnak a jelölését. Ez se nem F, se nem P hang, hanem a kettő között van.

Ha fenti hangokat bele kívánnánk helyezni az ábécénkbe, a következő sorrendet tudom elképzelni:

A, Á, B, C, CS, D, DZ, DZS, E, É, F, G, GY, H, CH(KH), I, Í, J, K, L, LY, M, N, NY, O, Ó, Ö, Ő, P, PH, R, S, SZ, T, TY, U, Ú, Ü, Û, V, Z, ZS.

Jelen tanulmány keretein belül csak a magyar nyelvben meghonosodott hangokkal kívánunk foglalkozni, ezekhez rendelt jelentést megtalálni, a nem meghonosodott hangokkal máshol kívánunk foglalkozni.

A szavak

1) Az ősi szavak hangokból állnak, amelyek önmaguk is jelentéstartalommal bírnak.

Megjegyzés: Ez az az alaptétel, amely bizonyítását csak azok a szavak adhatják meg, amelyeket ezen elv alkalmazásával képeztek. Minél ősi egy beszélt nyelv, annál valószínűbb, hogy a szavak képzése tudatosan, a hangok valamilyen jelentéssel történő felruházása mentén történt. Ha a szavak átvétele egy másik nyelvből történik, és az átvevő nyelv vagy nem használja a hangok ősi jelentését – mert vagy nem ismeri ezeket a szabályokat, vagy saját magának is vannak másfajta, ettől eltérő képzési szabályai – , úgy a szó kikerül eredeti, ősi környezetéből, és nem állapítható meg összefüggés a szó hangzása és jelentéstartalma között.

A hangok önálló jelentéstartalommal akkor és úgy bírnak, amennyiben egy másik hanggal való összevetésében a különbség állandó módon kimutatható.

2) A szó kimondása során a hangok egyenkénti jelentéstartalma egyre pontosabban határozza meg a beszélő gondolatát, vagyis a szó jelentését. Ez a meghatározás, vagyis a hangok egymás utáni szaporítása és a szó felépítése mindaddig történik, amíg ... (lásd a következő pontot.)

3) Egy szó akkor és úgy alakul ki, amikor a hangokból összeálló szó a beszélőnek és a hallgatónak is ugyanazzal a jelentéssel bír.

4) A szavak önmagukban nem egy tárgyat vagy fogalmat jelentenek, hanem annak egy olyan tulajdonságát, amelyet az adott helyzetben a beszélő fontosnak tart kiemelni, mert ezzel a tulajdonsággal be tudja azonosítani azt, amit mondani akar.

Következmény: A szavak nincsenek egymással versenyben. Nincsenek jó szavak és rossz szavak. Minden tárgyra, fogalomra több szó, megnevezés létezik egy nyelven belül is, attól függően hogy mely tulajdonságát akarja a beszélő kiemelni az adott helyzetben, vagy milyen nézőpontból fogalmazza meg.

Nem vizsgáltak köre:

1. mássalhangzóink kiejtések az eltérő kiegészítést magánhangzóval (pl. M hangnál: EM, de K hangnál: KÁ és nem EK)
2. szótag, szótagolás
3. szótag kettőzése, pl. pa–pa, la–la, hu–hu
4. mély– és magashangzású ismétlőszavak, pl. ide–ode, csiki–csuki, csip–csup
5. szótag visszafordítása és a visszafordítás használata valamit a visszafordítás értelmezése, pl. pis – sip
6. a hangok módosulásainak követése, beleértve a testvérhangok alkalmazását
7. érzelmek kifejezése (csupán hangokkal)
8. a hangokat jelölő betűk ABC–s indexének – lehetséges – szerepe a szó jelentésében (szám–misztika)

A, Á

Jelentéstartalma

- 1) Fizikai síkon értelmezendő, nem szellemi síkon, kiinduló helyzet, időben valaminek az első fele.
- 2) Szó végén: visszautal, megerősíti, hogy fizikai síkon kell értelmezni a szót, valószínűleg egyedi példányra (vagyis konkrétan) utal (lásd JMNY).

Minta magyarul

- alap – földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + ... + jóságos tanító, atya(P). *Az a hang egyben jelzi valaminek a kezdetét, elejét is. Valóban, előbb az alapot kell letenni (kiépíteni), hogy később rá tartós építményt lehessen emelni.*
- áld, áldás – földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + eszményi hely(D).
- áldomás – *Összetétel, az ÁLD földi MÁS-a.*
- áll – földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + élő, élet(L). *Nem növekszik, nem változik.*
- állat – földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + élő, élet(L) + ... + tér(T). *Földi életben élő, állandósult valami.*
- alma – földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + földi, időben kezdeti(A). *A földi életet élő Én, annak konkrét megvalósulása (záró A hang). A földi létbe "kiszakadt" ember, a földön... Ezek szerint nem lehet véletlen, hogy az Édenkertben ALMA-fa állt középen. Az alma széleskörű értelmezése ... valószínű, hogy régen nem csak az alma gyümölcsre mondták, hanem másra is, amely ugyanezt a gondolatot testesítette volna meg. Vagyis feltételezem, hogy előbb volt meg az ALMA szó, és annak jelentése alapján vitték át az almára, mint növényre.*
- anyag – földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + ... + haladás, kör-körösség, teljesség(G). *A földi, anyagi világban az, amely teljességet tud teremteni, szülni.*
- apa – földi, időben kezdeti(A) + jóságos tanító, atya(P) + konkrét megvalósulás(záró A). *Szemlelmi megfelelője az epe szó..., de vajon van-e ilyesmi szerepe az epének (emlősök szerve) a szervezetre?).*
- apó – földi, időben kezdeti(A) + jóságos tanító, atya(P) + földi, időben késői(O). *Leírja az apát öreg korában.*
- arany – földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R) + ... termő és jóságos (NY). *A Földön parancsol úr, és jó, termő.*

Hithez kapcsolódó szavaink

- ÁMEN – amen – (Az 'á' helyettesíthet egy hangot, de lehet hogy a szó elején – azért mert jól lehet hosszan nyújtva ejteni – csak felváltotta az a hangot.) – földi, időben kezdeti(A) + az Én (M) + eszmei(E) – befogadó és termő jellegű (N). *A földi Énem az eszmét befogadja, megtermékenyül és termést hoz.*
- ANGYAL – földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő, növelő (N) + haladás, kör-körösség, teljesség(G) + jó(J) ... + élő, élet(L). *A földi élethez egy másik földi termő, amely önmagában teljes és jó. Amennyiben feltételezzük, hogy korábban más alakját is használták, pl. ANGEL, ÁNGYEL, ÁRGYÉLUS (ez utóbbi angyali értelemben), akkor fenti szavak hangtani elemzése a következőt mutatja: ANGEL = földi értelemben terem, teljes, időben ismétlődő, eszmei síkon él, létezik. ÁRGYÉLUS-ban az –US-t toldalékként értelmezve, marad az ÁRGYÉL = földi értelemben parancsol és teljes, eszmei síkon él, létezik.*
- ATLANTISZ – a végét, a toldalékolt –SZ hangot görög betoldásának értelmezve, eredetileg ATLANT, ATALANT lehetett a szó. A két szó – a hangok jelentése szempontjából – egymással teljesen megegyező. Érdekes még a szókezdő A hang, ami nagyon kihangsúlyozza a földi jelentést, jobban, mint általában. Felbontása: földi, időben kezdeti(A) + tér(T) + élő, élet(L) + ... + befogadó és termő jellegű(N) + tér(T). *Olyan földi tér az élethez,*

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

amely termi, megszüli a testeket. Atlantisz fővárosa volt annak a kontinensnek, melyet KARAULANGA-nak hívtak. A főváros, Atlantisz jelentését mint "a leghatalmasabb, amin a világ nyugszik", a kontinens pontos jelentését, mint: "az arany fény birodalma"-t adja meg az egyik forrás. De hogy milyen alapon, arra még utalás sem történik... Felbontása a hangok ősi jelentése alapján: kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R) ... + tud(U) + élő, élet(L) + földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő (N) + haladás, kör-körösség, teljesség(G) + konkrét földi(záró A). Értelmezése: Kiemelkedő és parancsoló a földön, ismeri a földi életet és tartósan termeli a földi életet. Ide tartozik a MOO, vagy MU szó elemzése is. Azt feltételezhetjük, hogy hosszan ejtették a záró magánhangzót, ezért szerepel az egyik változatban az O hang kétszer. Mivel a szó egyetlen mássalhangzóból áll, ezért feltételezhetjük azt is, hogy a mássalhangzónak önmagában volt jelentése, amit mindenki ismert. Felbontása: eszmei szinten: az egész világ, fizikai síkon az Én (M) + vagy 1): földi értelmezésű és konkrét (záró O), vagy 2) : tudás, ismeret (U). Értelmezése: 1) Az egész világ a földön 2) Az egész világ tudása, ismerete.

B

Jelentéstartalma:

1) Védett helyen van, benne van, vagy abból kibújik, kiszakad, kirobban.

Megjegyzés: ez a hang kiválóan alkalmas a férfi, férfiasság jelképezésére. Ezt meg is erősítik alább szavaink: bak, bag, bagzik, b@szik...

Minta magyarul

- baba – kibúvás, kirobbanás(B) + földi, időben kezdeti(A) – mindez megismételve.
- bibi – kibúvás, kirobbanás(B) + sok, nem számolható(I) – mindez megismételve.
- bölcs – kibúvás, kirobbanás(B) + égi és földi értelemben (Ö) + élő, élet(L) + kapcsolódás(CS).
- bölcső – *Bölcseő, ahol a bölcset nevelik.*
- bor – kibúvás, kirobbanás(B) + földi, időben késői(O) + parancsol(R).
- bot – kibuggyan, kiszakad (B) + földi valóságban (O) + a térben (T). (*Nyilvánvalóan: üt.*)
- buborék – (burok – hártya, bőr változata ...)
- barlang –
- bújjik –
- bánatos –
- bűn –
- bak (bag) – kibúvás, kirobbanás(B) + földi, időben kezdeti(A) + kint is marad (K). (*Ugyanaz, mint a fallosz.*)
- barát –
- bili –
- barom – (HAR bővítménye)
- bandita – betyár változata
- bugyi – kibúvás, kirobbanás(B) + tud(U) + haladás, kör-körösség, teljesség(G) + jó(J) + sok, nem számolható(I).
- biczka – (védett helyről) kibúvás, kirobbanás(B) + sok, nem számolható(I) + csattanással (CS) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + konkrét földi(záró A).
- bél (belet??) – bent van (B) + eszmei(E) + az élethez kapcsolódik (L).
- basz – kibúvás, kirobbanás(B) + földi, időben kezdeti(A) + egy szűkösségben (SZ).
- bő, bőség –

BAÁL – régi Isten-név. Hangtani (transzcendentális) jelentése: kirobbanó földi élet – kiválóan megfogalmazza a tavasszal ünnepelt, tavaszi főisten nevét. BÉL is ide tartozik, származéka lehet

BÉLA nevünk.

C

Jelentéstartalma

1) Leginkább ugyanaz, mint a CS hangnak. Igazán más, a CS-től eltérő jelentést nem sikerült találni, ugyanakkor pedig jelentéstartalmilag jól megfelel a CS-nek.

Minta magyarul

- cafka –
- cáfol –
- cápa –
- cellőke (csellőke = ág jelentésű) –
- cica –
- cici –
- cifra (cafrang) –
- cirkál –
- civakodik –
- cövek –
- cula –

CS

Jelentéstartalma

1) Összekötés, kapcsolódás.

2) Kicsi.

Minta magyarul

- csakra – kapcsolódás(CS) + földi, időben kezdeti(A) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + parancsol(R) + konkrét földi megvalósulás (záró A). *Nem magyar szó: földi összekötés a kiemelkedően parancsolóval – vagyis a felsőbb világ-energiákkal. Párja a magyar- csokor szó, amely értelmezése: a körhöz kapcsolódó.*
- csat – kapcsolódás(CS) + földi, időben kezdeti(A) + tér(T). *Összekapcsolja a szíjat.*
- csap – kapcsolódás(CS) + földi, időben kezdeti(A) + jóságos tanító, atya(P). *Összeköt: megnyit és elzár.*
- csecs (csöcs) – kapcsolódás(CS) + eszmei(E) + kapcsolódás(CS). *Összekapcsolja a csecsemőt az anyával.*
- csecsemő – kapcsolódás(CS) + eszmei(E) + kapcsolódás(CS) +... + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + földi és eszmei értelemben(Ö). *Összekapcsolja (CS) a kicsi(CS) embert (M), – a mamájával, de ez már nincs benne a szóban.*
- (csépel, cséplő, csepp, csöpög, – TAP – CSAP kiejtési változatok lehetnek)
- csacsog, cseveg –
- cseppen, csurran –
- csók – kapcsolódás(CS) + földi, időben késői(O) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K). *Két ember szájával szorosan összekötődik.*
- csónak –
- csobog, csobolyó, csobban –
- cső – kapcsolódás(CS) + földi és eszmei értelemben(Ö). *Összekapcsol.*

- csitri – *Kicsi lány.*
- kicsi – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + sok, nem számolható(I) + kapcsolódás(CS) ...
Lefele kiemelkedő és kicsi.

Megjegyzés: Nem kerülhetõ meg az eredeti hangzás megjelenése a szóban, vagyis a: csacsog, csipog, csicsereg, csiripel, csepp, csattan .. mind–mind áthozza a szóba az eseményhez kapcsolódó hangot.

D

Jelentéstartalma

- 1) Térben: jó, eszményi hely a térben.
- 2) Időben, cselekvésként: (valami) eszményi helyére törekszik.

Minta magyarul

- ad – földi, időben kezdeti(A) + törekszik eszményi helyére (D). Az egyik legszebb szó, amely magyarul hangzik: AD–ni valamit. Az eszményi hely, az eszményi cselekvés, plusz a Földön: adni és adni és adni. Ezt jelzi/jelenti maga a szó.
- dagad – eszményi hely(D) földi, időben kezdeti(A) haladás, kör–körösség, teljesség(G) + ... + eszményi hely(D).
- dal – eszményi hely(D) + földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L).
- darab – eszményi hely(D) + földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R) ... + kibúvás, kirobbanás(B).
- dél (régiesen: delet) – (A Nap) eszményi hely(D) + eszmei értelemben (E) + életet ad, mozgat (L) + ... + tér(T).
- dér – eszményi hely(D) + eszmei(E) + parancsol(R).
- didi – eszményi hely(D) + sokaknak (kisdedeknek??) (I) – megismételve.
- dísz – eszményi hely(D) + sok, nem számolható(I) + szûk(SZ).
- disznó – eszményi hely(D) + eszmeileg, sok, nem számolható(I) + a szûk(SZ) + növekszik (N) + földi, időben késői(O). *Kiemelkedően tud növekedni, gyarapodni földi élete végéig, végére.*
- dió – eszményi hely(D) + sok, nem számolható(I) + földi értelemben, élete vége felé (záró O). *Valószínűleg kimaradt egy hang az i és az 'ó' hang között, hacsak nem feltételezzük, hogy léteztek olyan magánhangzó–összetételek, amelyeket valóban használtak. Ilyen lehetséges összetétel lehet az 'ió' és az ea.*
- délceg – eszményi hely(D) + eszmei(E) + élő, élet(L) + kapcsolódás(C) + ... + haladás, kör–körösség, teljesség(G).
- dob – eszményi hely(D) + földi, időben késői(O) + kibúvás, kirobbanás(B).
- dobban – eszményi hely(D) + földi, időben késői(O) + kibúvás, kirobbanás(B) + nagyon erősen (B) + földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N).
- duci – eszményi hely(D) + tud(U) + kapcsolódás(C) + sok, nem számolható(I).

E, É

Jelentéstartalma

- 1) Eszmei síkon értelmezendő, nem a fizikai síkon.

Minta magyarul

- ég – eszmei jelentésű (É) + hosszan elnyúló, változatos (G)
- él – eszmei(E) + élő, élet(L). *Alapszó, gyönyörű nyelvi gyökünk, hangjelentése pontosan kifejezza belső tartalmát.*
- eszme – eszmei(E) + szûk(SZ) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + csak szellemi (záró E).
- ész – eszmei(E) + szûk(SZ).
- észak – *Szerintem rontott alak, eredetije éjszak, vagyis éj-nek a szaka lehetett, ahol/ahonnan nem süt a nap. Ebben az esetben szóösszetétel, itt így nem elemezzük.*

Egyéb alapvető szavaink

EMBER – eszmei(E) + Én–burok (MB) + ... + parancsol(R). *Az ember meghatározása: az, akinek/amelynek egy eszmei/lelki Én–burok parancsol. Mivel földi hang nincs a szóban, ezért a következőképpen is értelmezhető: Az eszmei Én, amely megszületik (kirobban a többiből??) és parancsol – ekkor az emberben lakozó Lélek meghatározását kapjuk.*

EGY – eszmei(E) + haladás, kör–körösség, teljesség(G)) + jó(J). *Egy gömbről van szó, annak is elvont fogalmáról, ami jó. (A jó tulajdonság kiemelése feleslegesnek tűnik.) Mivel a gömb a legtökéletesebb forma, és ez a szó annak is az eszméjét fogalmazza meg, ezért ez lehet – a felső világban – a kiinduló alap. Földi párja az AGY szó. Az AGY szó elemzése szerint materiális gömb, ami jó, elhagyva a jó jelentéstartalma az AG szót kapjuk, amit a mai magyar nyelvben a nagyon–nagyon öreg emberek megnevezésére használunk (agg), ami összehasonlítva az előzővel (agy), nem jó (nem jól működő) materiális gömbről van szó.*

EGYIPTOM – eszmei(E)+ gömbölyű, teljes és jó (GY) + sok, nem számolható(I) + jóságos és tanító jellegű (P) + tér(T) + földi, időben késői(O) + Én (M). *A teljes és jó eszméhez kapcsolódó hatalmas, tanító jellegű földi térség, amelyben a földi Én végigéli az életét.*

ÉDEN – eszmei(E) + eszményi hely(D) +... + befogadó és termő (N). *Az eszmének a helye, vagy olyan eszmei hely, amely termővé vált.*

F

Jelentéstartalma

- 1) Térben a felső tér–rész, esetleg felület, és önmagában teljes és egész, megérett.
- 2) Időben folyamatos, hosszan tartó.

Minta magyarul

- fa – fent van, folyamatosan, lassan fejlődő (F) + földi, időben kezdeti(A). *A fa lényegének leírása.*
- fej (rövidítve: fő) – térnek felső része, időben hosszú(F) + eszmei(E) + jó(J).
- fel – térnek felső része, időben hosszú(F) + eszmei(E) + él, mozog (L).
- fenn, fent – a felső (F) + eszmei (E) + termő (N)–nak a helye (T) A T átalakulása N–né csak a kiejtés könnyítését szolgálta.
- (férj, feleség – fél– vél– származékai...)
- fütykös, fütyi, fityisz, fityeg –
- fül – térnek felső része, időben hosszú(F) + eszmei és földi is (Ü) + élethez kapcsolódik (L).
- figyel – fenti, folyamatos tevékenység (F) + sok, nem számolható(I) – teljes és jó (GY) + ... + élethez kapcsolódik (L).

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

- fallosz – térnek felső része, időben hosszú(F) + földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + élő, élet(L) + földi, időben késői(O) + szûk(SZ). *Értelmezését a kedves olvasóra bízom.*
- föld – térnek felső része, időben hosszú(F) + földi és eszmei értelemben(Ö) + élő, élet(L) + eszményi hely(D). *Magáért beszél, mindent elmond magáról ez a szó.*
- fúr –
- furkó –

G

Jelentéstartalma

1) Térben: gömbölyû, teljes, kerek, körkörös, hajlott, hajlékony.

2) Időben: hosszan elnyúló, majd ismétlődő.

Minta magyarul

- galamb – haladás, kör–körösség, teljesség(G) + földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + ... + az Én (M) +kibúvás, kirobbanás(B).
- galy –
- gaz –
- géz – *Körbe csavarják, de lehet hogy nagyon új szó.*
- mag – én vagy a teljesség (M) + földi, időben kezdeti(A) + haladás, kör–körösség, teljesség(G). *Gömbölyû alakú, a csúcsosat 'szem'-nek nevezik. Alapszavunk, sokkal több van ebben a szóban, mint az a MAG, amikor a vetőmagra gondolunk.*
- ganéj – haladás, kör–körösség, teljesség(G) + földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N) + eszmei értelemben véve (É) + jó(J). *Úgy a trágyára használt széklet, mint a Föld leírására is illik!!*
- gomoly –
- goromba –
- gatya – hajlékony (G) + földi, időben kezdeti(A) + + konkrét földi tárgy (záró A).
- gomb –
- gömb –
- görög, görgő,
- gomb –
- görnyed – haladás, kör–körösség, teljesség(G) + földi és eszmei értelemben(Ö) + parancsol(R) + + eszmei(E) + eszményi hely(D).
- görcs –

Testvérhangja: K

KÖR, KEREK – *A feltételezett és bemutatott hang-sugallmak és jelentéstartalmak mellett a KÖR...KEREK szavakat eredetileg G-vel kellett volt mondani, mert eszmei tartalmánál fogva ezek gömbölyû, kerek dolgok, amelyeket a szó elején álló G hang jelölne a leghelyesebben. A 'kör' eszerint 'gör' volt, és értelmezése a következő lenne: görbe, hajlott (G) + úgy szellemi mint fizikai szférában (Ö) + bővített jelentés: ír, rajzol, ró (R).*

GY

Jelentéstartalma

1) A G és a J hangok jelentéstartalma együtt (lásd ottan).

Minta magyarul

- gyakorol, gyakornok –
- gyanú –
- gyalu – (gyal TOL–nak hangzott egykoron...)
- gyalázat –
- gyerek, gyermek –
- gyilok, gyilkos –
- gyógyít –
- gyógyír –
- gyón –
- gyök – haladás, kör–körösség, teljesség(G) + jó(J) + föld és eszmei értelemben (Ö) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K). *Eszmei és földi értelemben is használható, teljes, jó és (lefelé) kilóg.*
- gyúr –
- gyula –

H

Jelentéstartalma

1) Egy része, egy darabja a térnek. Vagy ugyanazon a szinten, vagy lejjebb/lent van, az egész térhez viszonyítva. (Ellentéte az F, amely felső tér–részt nevezi meg.)

Minta magyarul

- hab – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + földi, időben kezdeti(A) + kibúvás, kirobbanás(B) (buborék).
- hanyag –
- harc, harcos –
- hát – a térnek egy része (H) + földi fogalom (Á) + tér, terület (T)
- had, hadakozik –
- halom –
- ház – Talán halz?? Ebben az esetben: a térnek egy része, hely (H) + földi fogalom (A) + élet (L) + folyamatosan van jelen (Z)
- haza –
- hon – alsó rész, lenti(H) + földi, időben késői(O) + befogadó és termő jellegű(N). Hely a földön, ami nőlvű, tehát terem. Párja a: hom (hely (H), földi (O), a számomra (M)
- hal – alsó rész, lenti(H) + földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L). *Látható, hogy ez megmagyarázza miért ugyanolyan alakú a hal (vízben úszó állat) és a hal (elhalálozik, elmegy az élők világából) szavunk. Azért ugyanolyan alakú, mert szétszedve elemeikre, ugyanaz a jelentésük: az ember számára a föld alatti élet a halál bekövetkezte után jön el, amíg a vízi állatnak ez – még életében egy természetes állapota, márhogy az alsó világban, a víz felszíne alatt él.*
- halál –
- hál (alszik) –
- hiába –
- hiba –
- hol, hány, hová –
- hun – hely(H) a tudásnak(U), amely növekszi és terem(N). (A termő tudás helye ?)
- HUNGÁRIA – (a kedves olvasóra bízom)
- húr –

Egyéb

HANG – térnek olyan része (H) + földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N) + gömbölyű, kerek, hajlékony, időben hosszan elnyúló (G). A fizikai hanghullám leírása, mert: fizikai síkon a tér olyan része, amely állandóan megszületik – egyik hullám folyamatosan gerjeszti a környezetét, egyre távolabb szüli meg azt a mozgást, amely a hangot jelenti, és ez a születés folyamatos (az N és G hang között nem szerepel semmilyen plusz adat, tehát a folyamatosság az N-re vonatkozatható).

HAL_EL_ÚJA – a lenti (H) földi (A) élet (L) – (és) a fenti, eszmei (E) élet (L) – tudása, ismerete (U) jó (J) a földön, konkrétan (A). A közismert felkiáltás – Hallelúja – jelentését nem fordították le a Bibliában. Viszont így fennmaradt közel eredeti formájában, amelyet a hangok ősi jelentése a magyar nyelvben szerint elemezhetünk. Miután a HAL a halottat és a halott világot jelenti, az EL pedig az élet, az utána következő hang pedig a KETTŐ TUDÁSÁT, ISMERETETÉT dicsőíti, mert ennek tudását jónak mondja, nyilvánvalóan olyan alkalommal mondták (ismételték) ezt a szót, amikor dicsőítették a földi és földön túli élet ismeretét, ismerőjét. Ennek a kifejezésnek a használata pontosan megfelel annak, amikor és ahogyan Jézust dicsőítik, mert feltámasztotta a halottat. Valahol találkoztam a következő értelmezéssel is: A HALott ÉL ÚJra. Vagyis: *Dicsértessék, ki ismeri a földi és földön túli életet! És biztosan vannak egyéb értelmezések is...*

I, Í

Jelentéstartalma

1) Sok, egyenként egyszerűen nem számlálható.

Minta magyarul

- ín, inak – sok, nem számolható(I) + befogadó és termő jellegű(N).
- íny –
- izület – sok, nem számolható(I) + mozgás, változás(Z) + földi és eszmeileg is tud(U) + élő, élet(L) + eszmei(E) + tér(T).
- ima – sok, nem számolható(I) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) a földön(A).
- íz – sok, nem számolható(I) + tartósan valami(Z)

Egyéb

ISTEN – sok, nem számolható(I) + ōs, ősi, sok(S) + tér(T) + eszmei(E) + befogadó és termő jellegű(N). *Fogalom, eszme, amely kifejezi a végtelen teret, amely befogadó és termő jellegű. Ha szóösszetételként fogjuk fel és elemezzük, akkor az ŐS+TEN-ből szoktak kiindulni, ahol mind a két szónak megvan a maga jelentése.*

EGY AZ ISTEN – *Ebben a nagyon régi kifejezésben az egy nem csak azt jelenti, hogy számszerint egy (1) Isten van, hanem azt is, hogy Isten eszmei, teljes, és jó.*

ÚRISTEN – *Úr felbontás szerinti jelentése – tudó és parancsoló.*

JÓISTEN – *Jó felbontás szerinti értelmezése – jóságos az anyagi világban.*

ÉLŐ ISTEN – *Élő felbontás szerinti jelentése – az élő eszme, amely eszmei és földi is.*

ILONA – sok, nem számolható(I) + élő, élet(L) + földi, időben késői(O) + befogadó és termő jellegű(N) + konkrét földi(záró A). Földi nő, aki sok életet hoz létre a Földön.

J

Jelentéstartalma:

1) jó, jóságos

Minta magyarul

- jó –
- ajtó – földi, időben kezdeti(A) + jó(J) + tér(T) + földi, időben késői(O).
- jaj, juj –

Megjegyzés: a hang jelentése, ami jót jelent, alapja lehet az angol YES, kiejtve: jesz – és a német JA, kiejtve: ja – eredetére is, hiszen ezzel a beszélő a beleegyezését adja meg, hogy igen, ez nekem jó, ez szerintem jó.

K

Jelentéstartalma

1) Kiáll valamiből, kinn van, kiugrik.

2) Kemény (nem puha) tulajdonsággal bír, nem lehet nem figyelembe venni.

3) Szó utolsó tagjaként: többes szám, számlálható esetben (nyelvtan).

Minta magyarul

- kapa – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + földi, időben kezdeti(A) + jóságos tanító, atya(P) + konkrét földi megvalósulás(záró A).
- ki, kint –
- kemény –
- kar, karom – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) földi, időben kezdeti(A) parancsol(R). *Az ember a karjával – felső- és alsókar, együtt – tud parancsolni a természetnek.*
- kalap – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L) + ... + jóságos tanító, atya(P).
- kéz – *Valószínűleg romlott, összevont forma. Jelen értelmezése: kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + eszmei(E) + tartósan cselekszi(Z). Mivel a testből áll ki, ezért T betűvel pótolnám ki leghamarabb a hiányzó mássalhangzót, ekkor a kéz szó átalakulna ketez-re. Ennek elemzése: kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + eszmei(E) + tér(T) + ... +tartósan cselekszi(Z).*
- kár –
- kelet – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + eszmei(E) + élő, élet(L) + ... + tér(T). *Vagyis ahol a nap felkel.*
- kenyér – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + eszmei(E) + befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + ... + parancsol(R).
- kör, körben, kerek, kerék → gör, gereg, görög. *Szerintem romlás, ezek valamikor G hanggal kezdődtek, áthallás, lásd a G hangnál.*
- kés – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + eszmei(E) +ős, ősi, sok(S).
- kő – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + földi és eszmei értelemben(Ö).
- kukac –
- kút – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + tud(U) + tér(T).

Egyéb

1) A NAGY és KICSI szavak vajon kifejezik-e önmagukat, vagyis hogy a nagy szóból kiderül-e, hogy nagy-ot, a kicsiről pedig, hogy kicsit jelent? A két alapszónak a következőt tekintjük: nagy, kis. Ezek elemzése: női, termő (N) + anyagi valóságban (A), valami kerek, gömbölyű, teljes (G), ami jó (J). Ezt fogjuk összehasonlítani azzal, amely – elemzése szerint – kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + sok, nem számolható(I) + ősi, ősi, sok(S). Mi az, ami egymásnak testvére, az egyik női, termő, gömbölyű, és jó, a másokhoz viszonyítva NAGY, a másik sok-sok kiálló, kiemelkedő, számlálhatatlanul sok és ősi, és a nőihez viszonyítva KIS, vagyis kicsi? Számomra egyértelmű a válasz, az egyik a női petesejtet írja le, a másik a hímes ondó sejtet. Vagyis, a két szó pontosan leírja a petesejtet (nagy) és az ondósejtet (kis), amelyek pontosan a megadott tulajdonsággal rendelkeznek: az egyik NAGY, a másik KIS, kicsi – mindig a másikkal való összehasonlításban. Ők ketten földi élet forrása, egymástól el nem választhatók, egymást kiegészítik. Lehetséges, hogy mindez csak a véletlen műve, mert őseink semmit sem tudtak a megtermékenyített és a megtermékenyítő sejtek méreteinek tulajdonságairól. Vagy egy tudatos, egyszerűen és örökérvényűen megfogalmazott meghatározással van dolgunk?

2) AQVA, AQUVA – egyik lehetséges felbontása: a-kút-vize – áthallással, leromolva: A-KÚ-t V-iz-A , vagyis AKUVA, latinossal AQUA.

L

Jelentéstartalma

1) Él, élethez kapcsol.

Minta magyarul

- él – eszmei(E) + él, mozog (L). *Tömörebben nem is lehet kifejezni ezt a fogalmat.*
- élet – eszmei(E) + élő, élet(L) + ... + tér(T).
- láb –
- lát – élet, mozgás (L) + földi megjelenésében (Á) + a tér (T). *Az életet a földi valóságában térben szemléli.*
- lap, lapos –
- lép –
- (langy – egyszerűen LENT ...)
- lagymatag –
- lány – élő, élet(L) + földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N) + és jó(J). *(NY magyarázatát lásd az NY hangnál)*
- lélek – él (L) + eszmei, tehát fogalom (É) + és mozgás, az előző étellel kapcsolatban van? (L) + kiugrik, fent vagy lent van (K). *Más szavakkal: egy élethez, élőhöz egy másik élet felülről (vagy alulról) kapcsolódik , és mindez fogalom*
- lét – az élet, a lét (L) + eszmei szinten (É) + a térben (T).
- ló – élet (L) + a fizikai szférában (Ó). *Itt valószínűleg összevonás történt: az o hang után még szerepelt valami.... Mivel: lovak, lovam, lovas, ezért lov lehetett a teljes szó, ekkor pedig az értelmezése: élő, élet(L) + földi, időben késői(O) + elvon, elkülönül(V).*
- lusta –
- luk, lyuk – élet (L) + földi megjelenésében (U) + kiálló, bemélyedő valami (K). *Általában arra használják, hogy valaki, valami lakik benne ...*
- lárva – (lalarva) – élet (L) + a földön (A) + egy másik élethez kapcsolódóan (L) + parancsol, igazgat (R) + megváltozik és elkülönül (V), + van ilyen a földön (A).
- áll (1.– állkapocs, arc alsó, elülső része) – megfogható a valóságban (kezdő A) + él, élő (L) + mozog (L). 2.– cselekvés, két lábán áll) – ...

LY

Jelentéstartalma

1) Életet, mozgást jelentő valami, amit jónak lát a beszélő, vagy jónak akar feltüntetni.

Megjegyzés: Az LY hangot sokan az L hang lágyulásának fogják fel. Én megpróbálok annak utánamenni: vajon lehetséges-e, hogy olyan egyszerűsítésről van itt szó, amikor két hangot, nevezetesen az L-et és a J-t összevon a beszélő és nem tesz közé magánhangzót. Elviekben ennek a feltételezésnek semmi nem mond ellent, hiszen nincsen olyan ok, ami miatt ezt a feltételezést helyből el kellene vetnünk. Az eredmény pedig vagy megerősíti az állítást, vagy elveti, vagy – és ez is előfordulhat – egyik feltételezés mellett sem gyűlik össze olyan sok anyag és érv, ami egyértelműen eldöntené a vitát valamely nézet javára.

Minta magyarul

- folyó – térnek felső része, időben hosszú(F) + földi, időben késői(O) + élő, élet(L) + jó(J) + földi, időben késői(O).

M

Jelentéstartalma

1) fizikai síkon: térben az Én (Ego) a maga teljességében.

2) időben a most, jelenvaló (ahogyan az Én ezt átéli)

3) nem fizikai síkon, eszmei szinten: az egész világ

Minta magyarul

- én (ém) – *Ennek magyarázatát lásd a JMNY-ben.*
- mama – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + földi, időben kezdeti(A) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + konkrét, földi személy(záróA)
- ma – a minden és én (M) + fizikai síkon (A)
- más – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + földi, időben kezdeti(A) + ős, ősi, sok(S). *Én a Földön sokaságban, leszármazásban. Ennek a gondolatnak a GYERMEK fogalma szinte pontosan megfelel. Vagyis a MÁS szó, az valaminek a MÁS-a, az én esetemben az Én másom a gyermekem. További lehetséges elemzését lásd Varga Csaba: A kökör élő nyelve c. munkájában.*
- most – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + földi, időben késői(O) + ős, ősi, sok(S) + tér(T).
- minden –
- mag – az Én, az Ego (M) + földi szinten (A) + teljes, gömbölyű (G). *Földi valóságában a teljes Én-t magába foglaló, gömbölyű valami. Ez meg is felel a tartalmának: a MAG mindent tud arról az egyedről ami belőle megszületik és felnevelődik – minden benne van, a teljes egyed (Én).*
- madár – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + földi, időben kezdeti(A) + eszményi hely(D) + ... + parancsol(R).
- mar – az Én (M) + földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R).
- mell – az Én (M) + magasabb szférában (E) + két élet között összefüggés (L+L). *Melléből szoptatja édesanyja a csecsemőt.*
- mese – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + eszmei(E) + ős, ősi, sok(S) + eszmei(E). *A földi valóság eszmei mása. A világ őseszméje.*

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

- méz – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + eszmei(E) + tartósan cselekszi(Z).
- mén – az Én (M) + eszmeileg (E/É) + termő (N) A termővé váló/vált egyed.
- máj – az Én (M) + földi, időben kezdeti(A) + jó(J).
- magyar – *Ennek az értelmezésétől elálllok, mert csak vitát gerjesztene és táplálna ...*
- MENNY–(ország–ból a menny) – a teljesség és/vagy a földi Én(M) + eszmei(E) + befogadó és termő jellegű(N) + jó(J). A 'mennyekek országa' egyértelműen megfogalmazza, hogy a men(n)yből sok van, és nem egy.

Egy gondolat: Felvetődik a kérdés: ha egy gyermeknek legelőször azt tanítjuk, hogy ma+ma, ami ősi értelmében: Én (M) a földön (A), én (M) a földön (A) jelentéstartalmú, vajon nem azt tanítjuk-e néki, hogy ő leszületett a Földre, és itt van, és legyen ez az első szava? Nem pedig az édesanyját megszólító szavat tanítjuk, mert az a földi nő, aki őt fogadja és felneveli, az a földi jóságos nő, az anyja, amit az anya szónak az elemzése is PONTOSAN megmutat: földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + földön konkrétan létező (záróA). Valószínűsítem, hogy a német Mutter, Mutti, az angol mommy, mother, mamma, ugyanígy a szláv és orosz maty, mam, amelyek mindegyike a kezdő M hanggal indít, a szavak jelentésükben mindegyik esetben anyát jelentenek, miközben más szavuk, amelyek nem M hanggal kezdődne, az anyára nincsen, csak átvettek egy ősi hagyományt anélkül, hogy a mögöttes tudással, a szó kialakításával és ezzel összefüggő jelentésével tisztában lettek volna.

Egy másik gondolat: Gyakran mondják, hogy a kutya az ember legjobb barátja. A kutya háziasítása több tízezer(??) évvel ezelőtt megtörtént, és a kutya az az állat, amely a leginkább alárendeli magát az embernek. Nem rossz értelemben, hanem jó értelemben: szolgálja, védi és szereti gazdáját. Figyeljék meg, hogy mit csinál egy kutya, amikor fel akarja hívni magára a figyelmet. Most ne a testhelyzetére összpontosítsanak hanem a hangjára. Morog. A torkán egy állandó, mély rezgésszámú hangot képez, amely átmenet a M és az R hang között. Tessék megpróbálni.

Mit fejez ki ezzel? Az egyik a figyelemfelkeltés, figyeljetelek rám. De nem alárendelt szerepben, hanem figyeljetelek arra, hogy itt vagyok, és nekem is van beleszólásom a dologba. A másik: figyeljetelek, itt én parancsolok. Tehát morgásával két dolgot fejez ki: egyik hogy én is itt vagyok, a másik: nem tetszik nekem a dolog, és máshogy képezem, akarom. Magyar nyelven úgy mondják, hogy a kutya MOROG. A morgás hangját őseink ismerték. Úgy képezem, hogy nem minden ok nélkül való feltételezni, hogy esetleg a kutyákkal együtt való élés során az ember és a kutya egymásra hatásával alakult ki. Fenti hangból, hangokból egyenesen következhet, hogy az egyik hang az Én-t jelenti, hogy én is itt vagyok, figyeljetelek rám, a másik pedig hogy itt most én mondom el a véleményemet, a jelenlegi dolog nem tetszik és én akarok parancsolni. Így fennállna egy elfogadható, és nem a véletlent és esetlegességre támaszkodó magyarázat, hogy miért az M hang lett az Én hangzósítása és miért az R hang lett a parancsolás, irányítás hangzósítása a magyar nyelvben.

Egy harmadik gondolat. Miért az M hang van az ABC közepén? Miért szerepel az M hang az UPANISADOK-ban a magánhangzók között? Tényleg ki lehet ejteni, mint magánhangzót? Aki megpróbálja, hamar rájön, hogy az M hang magánhangzónak is "jó", ekkor ő egy olyan magánhangzó, amelyet úgy képezünk, hogy nem nyitjuk ki a szánkat. Vagyis a szánk alaphelyzetben van, nincs kinyitva. Addig lehet ejteni, amíg ki nem nyitjuk a szánkat, mert mihelyt kinyitjuk, egy másik magánhangzó jelenik meg és vége az M hangnak. Az M hang így kiválóan alkalmas a megszületés előtt "ÉN" szellemi életének hangji kifejezésére.

N

Jelentéstartalma

1) A női alapelv kifejezése; növekvő és termő.

2) Szó elején tagadás is (lásd JMNY–ben).

Minta magyarul

- nap – női alapelv (N) + földi megjelenítésben (A) + kapcsolódik egy jóságos feletteshez (P). *A napot hagyományosan hímelvűnek fogják fel, a szó elemzése azonban nem a hímséget mutatja, hanem azt a vonatkozást, hogy jóságos fölöttesként parancsol valaminek, ami növekszik, esetleg a női alapelvnek. A Hold – legvalószínűbben a holt (meghalt, nem él, nem élő) szó változata, mégpedig azért, mert a Nap ellenében, amely a földi termésnek parancsol, az életnek parancsol, a hold ehhez képest holt valami. Ami persze nem jelenti azt, hogy a Hold saját maga ne bírjon befolyással a földi életre.*
- nő – növ rövidített alakja, v kiszedve, ezt jelzi az 'ö' hosszított alakja'. Ezt onnan tudjuk, hogy minden ragozott formájában 'növ'–ként szerepel, lásd: növés, növekszik, növény... – női alapelv (N) + eszmei és valós síkon (Ö) + változás (V) Mindez pontosan kifejezi a növekedést.
- növény – befogadó és termő jellegű(N) + földi és eszmei értelemben(Ö) + elvon, elkülönül(V) + eszmei(E) + jól növekvő és termő (NY). *A növény olyan élet, amely folytonos változásban, növekedésben van. Ellentétje az olyan élet, amely nem növekszik, nem változik, amit az 'áll' és az alapján képzett 'állat', 'állapot' szavaink fejeznek ki. Itt minket most az 'állat' szó visszafejtése érdekel, amely a növénnel szemben az élet egy állandósult állapotát fejezik ki – legmélyebb értelemben. Ez alapján érthetővé válik, hogy alapvetően miért növényekkel díszítették őseink lányok jegyajándékait (stafírung) és állatok ritkán kerültek ábrázolásra (akkor is elsősorban a szelídek, mint pl. a galamb). A férfiak ezzel ellentétben ősi módon leginkább állatokkal fejezték ki magukat, amelyben a kiválasztott állat alapjellemt és ezen jelleg állandóságát kívánták hangsúlyozni.*
- nem (nemiség) – befogadó és termő jellegű(N) + eszmei(E) + a teljesség és/vagy a földi Én(M).
- néz – tagadjuk azt (N szó elején), + hogy szellemi síkon (É) + bármit is csinálna (Z). *Vagyis néz, bámul, de nem ért semmit, magyar szóval: nem LÁT.*
- néember – Szóösszetétel: nem ember, –eme– kiszedve és hosszú magánhangzóval jelölve.
- nevel – Eszmeileg 'növel'.

Minta nem magyarul

natur, natura – női alapelv (N) + földi, időben kezdeti(A) + tér(T) + tud (U) és parancsol(R). *Teljesen úgy viselkedik, mint egy tudatosan összeállított szó, és teljesen megfelel a TERMÉSZET szavunk jelentésének a NATURA.*

Egyéb

–né –nő – A szavak végre illesztett jel, nőneműt jelent, a hang ősi jelentésének megfelelően.

NY

Jelentéstartalma

1) Amennyiben összevont hang, akkor az N jelentése kiegészítve a J jelentésével.

2) Rövid ideig, egyforma intenzitással létezik.

Minta magyarul

- anya – földi, időben kezdeti(A) + befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + konkrét földi(záró A). *Ez ősi szavunk is tökéletesen és a lehető legrövidebben írja le az ANYA belső jelentését, tartalmát.*
- nyúl – termő (N) + jó(J) + tud(U) + élet, mozgás (L). *Jelentése: jól tud életet teremteni, és a nyúl valóban szapora egy állat.*
- nyál – befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + földi, időben kezdeti(A) + élő, élet(L).
- nyak – befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + földi, időben kezdeti(A) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K).
- nyamvadt –
- nyel –
- nyom (nyomkod) –
- nyom (lábnyom) –
- nyújtózik –

O, Ó

Jelentéstartalma

- 1) fizikai síkon értelmezendő, nem szellemi síkon. A–val összehasonlítva: kibocsájtó, távozó.
- 2) Időben, szó elején: régi (lásd JMNY), szó végén: konkrét földi dolog/személy.

Minta magyarul

- ódon – (avult)
- óév –
- ólom – földi, időben késői(O) + élő, élet(L) + ... + a teljesség és/vagy a földi Én(M). *A földi teljesség, minden ólommá változik. Ez elég jól megfelel a fizikusok és kémikusok eddigi tapasztalatainak.*
- ósdi –

(orom – horom, három–ból van ??)

Egyéb

ós–ős–

P

Jelentéstartalma

- 1) Kapcsolódás egy felettes valamihez, amely parancsoló, ugyanakkor jóságos, tanító jelleggel (is) bír.

Minta magyarul

- papa – jóságos tanító, atya(P) + földi, időben kezdeti(A) + jóságos tanító, atya(P) + konkrét földi(záró A). *Hangtani jelentése tökéletesen fedi a PAPA fogalmát, hasonló, ahogyan azt az ANYA szó elemzésénél látható.*
- pap, pápa, pópa – *Előző variációi.*

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

- pár – jóságos tanító, atya(P) + földi (A) + parancsol(R). *A földi jóságos tanító egyben parancsol is – a két fogalom egymást kiegészíti, egymással PÁRban áll, PÁRt alkot.*
- példa – jóságos, tanító (P) + eszmei jelentésében (É) + az élethez (L) egy kiemelkedést mutat (D) + konkrét, földi jelentése fontos (A)
- panasz –
- puszta – jóságos tanító, atya(P) + tud(U) + szűk(SZ) + tér(T) + konkrét földi(záró A). *Tudást, ismeretet parancsol (követel meg) a szűkített földi tér.*

Egyéb

PARADICSOM – jóságos tanító, atya(P) + földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R) + ... + eszményi hely(D) + sok, nem számolható(I) + kapcsolódás(CS) + földi, időben késői(O) + a teljesség és/vagy a földi Én(M). *Jóságos tanító a földön parancsolja, delelőjén sokszor (vagy sok példányban) megjelenik az elmúló (elmúlott) földi "Én". Ez olyan, mintha a karma (cselekvés) törvényét fogalmazná meg a szó: az elmúlott földi "Én" a jóságos atya parancsára megint megjelenik a földön, meghozzá nem egy, hanem több személyben.*

POKOL – jóságos tanító, atya(P) + földi, időben késői(O) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K) + élő, élet(L). *Tanító jellegű, ahová a földi élet végén lesüllyed az élet.*

R

Jelentéstartalma

1) Parancsol, fölé–alá rendelt kapcsolat.

2) Rossz jelentéssel bír.

Megjegyzés: Úgy tűnik, hogy a PARANC SOLÁS és a ROSSZ fogalmak eléggé szorosan összetartoznak, aminek valószínűleg mélyebb összefüggései is vannak.

Minta magyarul

- úr – tud(U) + parancsol(R). *Az, aki tud és parancsol.*
- ír – sok, nem számolható(I) + parancsol(R).
- ró (rov) – parancsol(R) + földi, időben késői(O) + elvon, elkülönül(V).
- ár – alsó világban (Á) – parancsoló(R)
- ör – földi és eszmei értelemben(Ö) + parancsol(R). *'Úr' az ajtó előtt.*
- ragyog –
- rang – alá–fölé rendelt kapcsolat (R) + földi értelemben (A) + befogadó, termő (N) + gömbölyű, teljes (G)
- rév –
- vér, ver – elvon, elkülönül(V) + eszmei(E) + parancsol(R).
- rét – *(Tér fordítottja.)*
- arat, aratás – földi síkon (A) + úr, parancsol (R) + tér, térségben (T)
- ráz – parancsol, úr (R) + földi szinten (Á) + időben elnyújtva történik (Z)

Egyéb

–rá, re, –ról, –ről, rajta, rája. Ragjaink teljes mértékben a fölé rendelt kapcsolódást jelentik, amely teljes összhangban van a hang elsődleges, ősi jelentésével.

Példák a rosszaságra

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

rab, rabol, rákos, ramaty, ráncos, ravasz, ronda, repedt, részeg, reszket, retkes, rettent, rémes, riad, remeg, rideg, ribanc, ronda, ront, rombol, ró (szid), robban, robaj, rossz, rút, rüh, rom, romos, rombol, rothadt, erő+szak, harag.

Megmagyarázza, miért félünk, vagy gondolunk automatikusan rosszra ezek hallatán: rovar, bogár, morog, dörög ...

Tovább bővítése az 1) jelentésnek: ír, ró, rajzol.

Ha valaki ró, rajzol vagy ír, akkor akarata szerint parancsol a formáknak, jeleknek, vonalaknak, továbbá parancsol az anyagnak, amelybe ír vagy vés. Így születik meg tevékenységének eredménye, a rovás, a rajz vagy az írás. Az ÍR, RÓ szavakat gyököknek feltételezve könnyebben felfejthetőek alábbi szavaink:

- sír, rí – könnyezik, a könny "útja" – mint vonal
- ér – ércsatornák, mint vonalak
- kör – az R hang mint rajzol, rajzolat szerepel

Megjegyzés: a "vonal" szó nem tartalmazza a rajzolatot (is) jelentő R hangot, ennek egyik magyarázata az lehet, hogy a sík egy részét a VONal kiVONja, elhatárolja másiktól, és ez az elVONás – vagyis a vonal – pontosan megfogalmazza meg a vonal lényegét, a tér egy részének elVONását a másiktól – az R hang jelentése nélkül is.

S

Jelentéstartalma

1) Ős, ősi.

2) Az őstől induló leszármazás láncolata alapján: sokaság.

Minta magyarul

- sima – ős, ősi, sok(S) + sok, nem számolható(I) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + konkrét földi(záró A).
- sík – ős, ősi, sok(S) + sok, nem számolható(I) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedő (K).
- sajt – ős, ősi, sok(S) + földi, időben kezdeti(A) + jó(J) + tér(T).
- sátor – ősi (S) + földi, időben kezdeti(A) + tér(T) + parancsol(R). *Amennyiben az Á hang elnyelésére utal, szerintem az L hangot lehet leghamarabb "vissza"-illeszteni. Ekkor a szó: saltor lenne.*
- só – ősi(S) + földi, időben késői(O) + (valami lemaradt, ami ott volt ...?).

SZ

Jelentéstartalma

1) Minden síkon: valami szűk, szoros.

Megjegyzés: Képzése pontosan kifejezi ezt a jelentéstartalmat ...

Minta magyarul

- szab –
- szagat –
- szag – szûk helyen (orrban??) (SZ) + földi jellegû (A) + terjengõs, hosszan elnyúló (G)
- szakáll – szûk(SZ) + földi, idõben kezdeti(A) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedõ (K) + ... + élõ, élet(L).
- szál – szûk(SZ) + földi, idõben kezdeti(A) + élõ, élet(L).
- szalma – szûk(SZ) + földi, idõben kezdeti(A) + élõ, élet(L) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + konkrét földi(záró A).
- szapora –
- szar –
- szár –
- szem – szûk(SZ) + eszmei(E) + a teljesség és/vagy a földi Én(M). *Az a szûkösség, amely eszmeileg az Én-t beszûkíti. Vagyis aki csak a szemének hisz, az szûken tekinti a világot.*
- szemét (szemeket, szemetet) – *Szem alakúak, maradványok (SZEM+K) helye(T).*
- szeg, szög – *Romlott alak, szerintem eredetileg: szek, szök – szûk(SZ)földi és eszmei értelemben(Ö)kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedõ (K).*
- szegény –
- szék – *Összevonás, talán alsó rész, lenti(H) lehetett, ebben az esetben eredetileg: szehk, szehek – szûk(SZ) + alsó rész, lenti(H), ami kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedõ (K).*
- szerelem – szûk(SZ) + eszmei(E), ami parancsol(R) az életnek (L) + számomra (az Én tulajdona) (M).
- szét –
- szép –
- szél –
- süvít (szüvít) –
- szag, szagol –
- szipákol –
- szita –
- szív (tevékenység) –
- sziszeg –
- szigony –
- szigor –
- szór –
- szoba –
- szop(ik) –
- szül – szûk helyen(SZ) + eszmei és fizikai valóságban is(Ü) + életet ad(L). *A hangtani jelentés nagyon pontosan fedí a szó jelenleg is érvényes jelentését.*
- szûk – szûk(SZ) + földi és eszmeileg is tud(U) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedõ (K).

Egyéb

SZÓ – *A ragozása mutatja: szavak, szavamat ... hogy rontott alak, eredeti töve: SZAV -> szav – szûk(SZ) + földi, idõben kezdeti(A) + elvon, elkülönül(V).*

SZAKRA – *Így, önmagában nem használatos, de szóképzéseinkben és –összetételeinkben gyökként imígy szerepel. szûk(SZ) + földi, idõben kezdeti(A) + kiálló (fel/le/oldalt), kiemelkedõ (K) + parancsol(R) + konkrét földi(záró A). Konkrét földi eszköz, amelybõl kevés van és parancsol, irányít. Mit? Lásd a következõ szót.*

SZENT – szûk(SZ) + eszmei(E) + befogadó és termõ jellegû(N) + tér(T). *Eszmei tér egy része, amelyre befolyással bírunk. Mivel? Lásd az elõzõ szót. Vagyis szakrával befolyásolhatjuk mindazt, ami szent. A szent, a szentség felettünk áll, elvont fogalom, amely befogadja a mi kérésünket,*

befogadja és termővé is válhat. Ez a két szó egymást feltételezi, egymást kiegészíti, ez a két szó egymással szervesen összetartozik. A szent szónak igazán csak a szakra szóval együtt van értelme, – ezt a két szót csak együtt találhatták ki, mert együt van értelmük – ezt mutatja a két szó hangtani elemzése.

ESZIK, ISZIK – *Szerintem rontott alakok, mivel magánhangzóval kezdődnek, és jelentéstartalmuk szerint nem indokolt, hogy kihangsúlyozottan az eszmei(E) vagy sok sok, nem számolható(I) jelentéssel kezdődjön bármelyikük is. Ha ki kéne egészíteni, leghamarabb az alábbiak jutnak eszembe: eszikehez a vesz, magához vesz alapból származónak tekinteném, az iszik szavunkat pedig a vízhez kapcsolnám, vagyis vizik, vizik alapúnak tekinteném.*

T

Jelentéstartalma

- 1) Fizikai síkon: a tér.
- 2) Szellemi síkon az éter? űr? A szellemi térfogat?.

Minta magyarul

- tapad – tér(T) + földi, időben kezdeti(A) + jóságos tanító, atya(P) + ... + eszményi hely(D)
- talp –
- tenyér, tányér –
- tej – tér(T) + eszmei(E) + jó(J)
- terül, terület – tér (T) + ahol eszmei szinten (E) + urak (R) + élnek (L)
- tép –
- tér – a tér (T) + (É lehet: E+A, ekkor:) úgy eszmeileg minta fizikai valóságban (É) + parancsol
- terjeng, terjed – térben (T) + magasabb szférákban (E) + úrként, parancsolóként (R) + jóságos (J) +
- terel – térben (T) + parancsol (R) + élőknek, vagy maga is él, mozog (L)
- test – térben (T) + eszmei szinten (E) + semleges vagy sok-sok (S) + tér (T) (Vagyis a tér fel van bontva sok-sok kisebb térre, amelyek így benne vannak – a balról jobbra való kötés máshol van leírva...)
- tesz –
- tev(ékeny) –
- tó – tér(T) + földi dolog (O) + (valami még volt, mert hosszú az ó)
- tor, tör –
- tud – tér(T) + tud(U) + eszményi hely(D). *(Szerintem romlott az eredetihez képest, mert ha a záró D hangot kicseréljük a rokon T-re, akkor a következőt kapjuk: a térben (T) ismeri, tudja (U) a teret (magát) (T). Úgy szellemi, mint fizikai síkon ugyanazt jelenti a szó, nincs benne külön mély vagy magas magánhangzó. Az, hogy a két tér egymással egyenlő kiterjedésű, a nyelvtanból következik, ezt lásd később. Vagyis a tut szó fejezi ki elemei szerint azt, amit mi ma tud szóval adunk meg.)*
- tücsök –

Egyéb

itt, ott, –tól, –től – *Mind a térre vonatkozó szavunk, vagy a tér egy pontjára mutat, vagy a rámutatott ponthoz viszonyít.*

Vajon az évszak nevei rejtik-e magukban saját jelentésüket? Az alábbiakban ezt vizsgáljuk meg a

hangok ősi jelentése alapján.

TAVASZ – tér(T) + földi, időben kezdeti(A) + elvon, elkülönül(V) + ... + szûk(SZ). *A földi tér, amelyben a(z eddigi) szûkösség megváltozik. A tél az eddigi szûkösség, amelyet a tavasz felvált, megszüntet.*

NYÁR – befogadó és termő jellegű(N) + jó(J) + földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R). *A földi termés uralomra jut, vagyis az az időszak, amikor eluralkodik a földön a termés.*

ŐSZ – földi, múltban lévő (Ő) + szûk(SZ). *Valami elmúlik és jön a szûkösség. A hosszú Ő hang azt jelentheti, hogy rövidült a szó és lekopott egy kezdeti hang. Nagy valószínűséggel e lekopott hang az N vagy NY lehetett, mert ekkor (nosz, nyosz) az értelmezése egyértelműen a következő lehetne: a termés (N, vagy NY) elmúlt (O) és jön/jött a szûkösség (SZ) (ideje).*

TÉL – tér(T) + eszmei(E) + élő, élet(L). *Vagyis a térben csak eszmei az élet.*

Fentiek alapján megállapítható, hogy az évszakokat megnevező szavaink teljes egészében tudatos szóalkotás eredményének tűnnek, mert kivétel nélkül, mindegyik a hangok ősi jelentésével leírja saját tartalmát. (Érdemes lenne megvizsgálni, hogy melyik másik nyelv bír még ilyen belső adottságokkal és tulajdonságokkal.)

TY

Jelentéstartalma

1) ???

Minta magyarul

atya –

tyúk –

U, Ú

Jelentéstartalma

1) ismer, tud

2) szó végén: alsó, a legmélyebb

Ilyesfajta értelmezés mellett szól pl.: UHU – a bölcs bagoly neve (tud(U) + alsó rész, lenti(H) + tud(U)).

Minta magyarul

- un (unalom) –
- undok – (un = tagadó, a latin alapú nyelvek mind átvették. Felbontása: tud(U) + befogadó és termő jellegű(N) —– vagyis a női tudás???)
- úr – tud(U) + parancsol(R) (tudó úr parancsol...).
- út – (valami lemaradhatott, ennek ellenére:) tud(U) + tér(T). (Ismeri a teret, amelyben mozog...)
- tud – lásd: T–nél

V

Jelentéstartalma

- 1) Szétbontás.
- 2) Egyedülálló, egyedi, elkülönülő (ami a szétbontás eredménye).

Minta magyarul

- vág – elvon, elkülönül(V) + földi, időben kezdeti(A) + haladás, kör–körösség, teljesség(G), (lásd még: seb).
- vált, változik – szétbontás
- vándor – egyedülálló (V) ...
- vendég –
- vér –egyedülállóan (V) + eszmeileg (É) + parancsol(R).
- vár (várakozik) = vár (építmény) – egyedülálló (V).
- vagyon –
- vagina – elvon, elkülönül(V) + földi, időben kezdeti(A) + haladás, kör–körösség, teljesség(G) + eszmeiségében (I) nőhöz(N) kapcsolódik + konkrét földi(záró A).
- víz – elvon, elkülönül(V) + sok van belőle (I) + folyamatosan, hosszan történik(Z).
- vég – elvon, elkülönül(V) + az eszmei(E) gömbölyűt, teljeset(G).

Z

Jelentéstartalma

- 1) folyamatosan, időben hosszan elnyújtva történik valami, vagy tud történni.

Megjegyzés: nyelvtanban a folyamatos, akár folyamatosan ismétlődő cselekvést jelzi, lásd JMNY.

Hangutánzó szavainkban: zizeg, zúg, zörög, zakatol, zümmög

Minta magyarul

- zab – tartósan cselekszi(Z) + földi, időben kezdeti(A) + kibúvás, kirobbanás(B).
- íz – sok, nem számolható(I) + tartósan cselekszi(Z).
- zizeg – tartósan cselekszi(Z) + sok, nem számolható(I) + tartósan cselekszi(Z) + eszmei(E) + haladás, kör–körösség, teljesség(G).
- zörög – tartósan cselekszi(Z) + földi, időben késői(O) + parancsol(R) ... haladás, kör–körösség, teljesség(G).
- áz (ázik) – földi, időben kezdeti(A) + tartósan cselekszi(Z).
- zavar – tartósan cselekszi(Z) + földi, időben kezdeti(A) + elvon, elkülönül(V) + ... + parancsol(R).
- zár – tartósan cselekszi(Z) + földi, időben kezdeti(A) + parancsol(R).
- zivatar (víz+tar?) –
- zamat – tartósan cselekszi(Z) + földi, időben kezdeti(A) + a teljesség és/vagy a földi Én(M) + ... + tér(T).

ZS

Jelentéstartalma

1) Z–nek az a változata, amely egyben kifejezi a lágyságot, kicsinységet, Z kezdeti, nem teljesen kifejlett állapotát

2) Általában S–nek tekinthető ???

Minta magyarul

(zsák – szák, iszák, fészek –nél a helye ...)

- zsémbes –
- zsenge –
- zsibbad –
- zsiger –
- zsendely –

(zsombék – tombék, dombék változata ??)

Összetétek, a nyelvtanban gyökök

Mi az összetét (gyök)?

Feltételezhető, hogy a szavak közös értelmezését nagyon egyszerűsíti, ha bizonyos hangok együttállása meghatároz egy olyan fogalmat, vagy tárgyat, amely a hangok alapján abból kiolvasható. Tulajdonképpen ezek lennének az első szavak, hiszen – önálló jelentéssel bírnak, bírnának. Az első szavak, az összavak.

Értelmezési sorrend, kötés

balról jobbra, az előző hang térben, tartalomban FELETTE van a következőnek, amennyiben jelentéstartalmuk párhuzamba állítható (azonos síkon mozog), így a felette lévő uralja és parancsol az alatta levőnek, ha ilyen helyzet előfordulhat. *Egyértelműsíteni kell, hogy én vagyok valami másban, vagy az a más énbennem. Az állandó és következetesen betartott sorrend erre egy egyszerű és mindig működő megoldás.* Miután a magyar nyelv előbb magát a tárgyat, a dolgot nevezi meg, és csak azután a tulajdonost – hogy miért, erről lásd Lange Irén ismertetőjét – , ezért ha cselekvés nélkül kell két dolgot összekötnünk, akkor egyik feloldása mindenképpen a tulajdon – tulajdonos kapcsolat lesz. Ezek szerint TEN lehetséges értelmezései: eszmei tér amely terem, vagy az eszmei termő (teremtő) –nek a tere, vagy az eszmei teremtő által létrehozott tér....

Állandósult összetétek – az első szavak

Ezek itt most csak találgatások...

- IA
- sok, nem számolható(I) => ország, terület

Országok nevének végén várható, mint: Hun+gár+ia, Bul+gár+ia, Ind+ia, Ár+ia, Makedon+ia, Perzs+ia stb.

- RIEL
- parancsol(R) sok, nem számolható(I) eszmei(E) élő, élet(L).

Egyik értelmezése: az eszmei szinten élő és mozgó megszámlálhatatlan sokaságának parancsolója. Bármelyik angyal nevébe szépen illik.

- PR, PHR (=FR)
- jószágos tanító, atya(P) parancsol(R)
- jószágos tanító, atya(P) alsó rész, lenti(H) parancsol(R)

Valószínűsítem, hogy a P, PH, F egymásba átcsúszik, hiszen rokonhangzásúak és ekkor a fáraó szó (PHARAO, PARAO) jelentése is: jószágos, atyai (P) + földi (A) + úr, parancsoló (R) + földi (A,O). De a fáraó szóval kapcsolatban aggodalmak is felmerülnek: az első magánhangzónak magasnak kellene lennie, mert ezt fejezi ki ennek a mindenképp felett álló úrnak az eszmei jelentését. Így valószínűsíthető, hogy PHER.. FER... hangokkal kezdődött ez a szó, és nem PHAR... FAR... FÁR... hangokkal. I hang nem lehetett, mert az sokadalom jelentéssel bírna, márpedig fáraóból csak egy lehet. Így legalkalmasabb magánhangzó a P, PH és R között az E lenne. Azt is lehetségesnek tartom, hogy a PH-t a magyar lerövidíti, F hanggal képzzi, de a következő magánhangzót megnyújtja, ezzel jelezvén a hangok összeolvadását. Ha ez valóban fennállna, akkor a PHER... átalakulna FÉR... kiejtéssé a magyar nyelvben, ami máris megmagyarázná pl. a FÉRFIÚ szavunk eredetét (fáraó +fiú, vagyis fáraó fia), és hogy miért is használják a többi nyelvek ennek a szónak (PH_R-, kiejtve per-, her-, pher-, fer-, fér-) valamely leszármazását. Pl. németül Herr – úr,... A görög Per–zeusz név ..

- IS
- sok, nem számolható(I) + ōs, ősi, sok(S). A sokaság és az ősség közös, együttes kifejezése.
- ST
- ōs, ősi, sok(S) + tér(T) Az ősi tér.
- EA

Eszmei és földi egyszerre. Tökéletesen kifejezi azt a gondolatot, hogy 'amint fent a égben, ugyanúgy lent a földön is.'

- ENT, ANT

Azért veszem be vizsgálataink körébe, mert az ősi rovásírásban külön jele van. Hangtani jelentése alapján: az eszmei vagy földi (E / A) + befogadó és termő jellegű(N) + tér(T). Az a terület, amely terem. A termést hozó tér. A termést hozó test.

Magánhangzók alapvető jelentés–bővülései

A magas hangrendű magánhangzók a közelséget, a mélyek a távolságot jelölik, olyan helyzetekben, amikor a magas–mély hangváltozással távolságot szeretnénk érzékeltetni.

Az már ismert, hogy az A hang a földi életnek inkább az elejét–közepét, az O hang inkább a végét jelöli, jelenti. Az A hang párja szellemi síkon az E hang, amely összetartozást csak erősíti, hogy az E hang az ABC–ben közvetlenül az A után található első magánhangzó. Az O után található az U, amely a végét elérő földi élet után váró TUDÁS hangja. Azé a tudásé, amelyet megszereztünk földi életünk alapján. Tudom, hogy ez már egy világnézet megfogalmazása, dehát világnézet megfogalmazása nélkül a hangok ősi jelentését sem lehetne boncolgatni sikeresen. Fent elmondottak alapján tovább gondolkodva, a mély magánhangzók ABC–s sorrendje: a – o – u pontosan megfelel annak a sorrendnek, ahogyan a földre született élet feladatát elvégzi: életének első felét (a) követi a második és befejező szakasza (o), ami a tudással (u) zárul.

Eszmei síkon – ezt könnyű észrevenni – nincs történés és távolság, és ennek megfelelően csak két eszmei hangunk van, amelyből egyik, az E hang fejezi ki az eszmeit, a másik már csak ragozza azt: az I hang alapjelentése: eszmeileg sok, és ha sok van belőle, akkor az szükségszerűen kicsi is. Azt

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

is mondhatnók: eszméből csak egy van, de az sok példányban. Vagy: sok–sok eszme létezik. Vagy: eszme van, létezik, de szükségszerűen sok van belőle.

Ahogy a legelején mondtuk, a magánhangzók távolságot is kifejezhetnek, úgy térben, mint időben. Ami meglepő, a távolság kifejezése KÖVETKEZETES és logikus a magyar nyelvben – nincs alóla kivétel. Ez azt jelenti, hogy a nyelvnek ez a része mindenképpen tudatosan lett megtervezve. Lássuk miről van szó.

Viszonyított távolság

Ha valamiből több van és azok a belátható világban látótávolságon belül vannak, akkor egymáshoz és hozzám, a beszélőhöz viszonyítva utalhatok rájuk. A közelebbiekre az E, a távolabbakra az A hang használatával. Lássunk néhány példát.

E	A
ez	az
emez	amaz
ehol	ahol
ekkor	akkor
erre	arra
ennyi	annyi
ehez	ahoz
felül (fent)	(h)alul (alant) [1]
elől	hátral
első	hátsó

Megjegyzés: [1] – A hangok jelentése szerint H hanggal kezdődhetett, ami lekopott.

Abszolút távolság

Bár fizikai szemszögből nézve nincs abszolút tér és idő, ennek megfelelően nem lehet abszolút módon megadni egy helyet, ennek ellenére a nyelvben ez a következő miatt lehetséges: a beszélő helye az abszolút pont, ehhez viszonyítva lehet más térbeli és időbeli pontot megadni. Azért nevezném abszolútnak, mert amíg az E hanggal több közeli tárgyat lehet megnevezni, többre mutathatunk rá, mondva: ez és ez, ezek, addig az ITT és MOST csak egy lehet. Ez az itt a beszélő helye.

I	O
itt	ott
ilyen	olyan
ide	oda

Harmadik távolság

A nem látható. Mivel rámutatni csak arra tudunk, amit látunk, de tapasztalatból tudjuk, hogy a térnek és időnek olyan része is van, amely a láthatón, érzékelőn túl mutat, de létezik, ezért a magas és mély hangok, amelyek mindig a közelire, ill. a távolira mutatnak, egy további hangunk, az U fejezi ki

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

a másik, a távoli mögött. Az U hang ősi jelentése által is pontosan ezt a szerepet sugallja, ahogyan ez a fejezet elején már megfogalmazásra került.

Miért nincs az U hangnak párja? Egyszerű az ok: a mindenben túl mutatóra szükség van, az 'itt'–nél közelebbire már nem lehet mutatni. Ezért szükségszerű, hogy az U hangnak nem lehet párja, vagyis nem lehet ellentétének megfelelője.

U
túl –
utána –
utólag
–
utolsó
–

Összefoglalva: a magánhangzók használatával következetesen fejezi ki a magyar nyelv a távolságot: a közelire a magas hangokat (E,I) a távolira a mély hangokat (A,O) használja, megkülönböztetve abszolút (I,O) és relatív (E,A) távolságot, használva még az U hangot, amely viszonyítást jelöl: bármi után, mögött.

Az Éden nyelve?

Felvetődik a kérdés: ha mi a földön élünk, akkor a közelre mutató magánhangzók a mélyeknek kellene lenniük, és a távoli, elérendő dolgokra mutatóknak a magasaknak. Hiszen az eszmeit szeretnénk elérni. Ezzel ellentétben következetesen – méghozzá olyannyira, hogy nincs kivétel – az eszmei síkon megfogalmazottak a közeliak és a földi síkon megfogalmazottak a távoliak. Többek között ez is alapot adhat arra, hogy egyesek szerint a magyar nyelv az Éden nyelve, amelyet az eszmei világban beszéltek. Vagy onnan kaptuk ezt a következetes, logikusan felépített nyelvet. Úgy szerkezetét, mint szóalkotását.

Ezek a kérdések és a rá adott feleletek érdekesek lehetnek. Minden esetre jelezni kívántam magát a tényről, hogy a közeli és távoli dolgok megkülönböztetésére magánhangzóink bővített jelentését használjuk, és mindig a magas hangrendű, az eszmeit kifejező jelzi a közeli és a mély hangrendű, a földi jelentéssel bíró jelölik a távolit – kivétel nélkül, következetesen.

Összefoglalás

Talán létezik egy rend, a hangok ősi rendje, amelyben a szavak megtelnek eredeti jelentésükkel. Meg kéne írni, hogy a magyar nyelv ilyen. Hogy a magyar nyelvnek van egy olyan adottsága, amellyel élni kell, mert a magyar nyelvet ennek az elvnek megfelelően alkották meg és alakították az évszázadok. Valószínűleg minden ősi nyelv ilyen.

Az indogermán nyelvek alapvetően nem szóképző rendszerűek és az új jelenségekre általában valamely régi, meglévő szót vesznek elő, vagy meglévőket összetoldanak. Szótárainkban a szavak jelentése egyre csak szaporodik, ezért egyre több elmélet lát napvilágot, hogy miért is olyan jó – és szükségszerű(!) – a szavak több jelentése. Ha egy magyar embernek azt mondják, hogy Tamás macska, azt hiszi, hogy ez a neve a macskának. Az angol tudja, hogy kandúr–t jelent a fenti két szó. Ugyanebben a környezetben, ha azt mondják, hogy királynő, az angol tudja, hogy nőstény macskáról van szó. A magyarok is ismerik az állatok, nevezetesen a méhek között a királynő fogalmát, de az más! A méhek királynője olyan királynő, akit az egész kaptár minden lakója és dolgozója kiszolgál! Az angol átveszi a királynő szót, amely macskás környezetben a nőstény macskát jelenti – az angol így alkotja a szót. Bővíti a már meglévő szó jelentését, ez a

legalapvetőbb hozzáállása. Otthon van egy kutyánk, akit Gazsinak hívnak. Ha vele játszunk, csak úgy mondjuk egymás közt: gázsizunk. És ebből a szóból, amely nincs semmilyen szótárban (és valószínűleg nem is lesz benne) mindannyian tudjuk mit jelent: játszani a Gázsival, úgy, hogy neki is jó legyen, meg nekünk is.

Ha mégis kellene valami összefoglalást írnom akkor az – nagyon röviden – az alábbi lenne, amely egyben eddigi vizsgálódásaim alapján levonható logikus következtetés. A jelenlegi magyar nyelv alapja – a régi, ősi magyar nyelv – egy egységes, zárt egész alkot. Alapja egy alapvetően pozitív világnézet, építőelemei a hangok, melyek hordozzák ősi jelentésüket, szóalkotásában az ősi szavak visszaadják eredeti jelentésüket, nyelvtana pedig mindig a lényeg tükrözi. Nyelvtana hasonló a fraktálhoz, ezért ehhez illeszkedő módon módon lehet sikeresen elemezni. Eszmerendszerében a földi és égi dolgok egyensúlyban vannak és kiegészítik egymást.

Függelék – magyar mondókákkal

Az "Ingyom–bingyom tálibe ... "elemzése:

A gyermekversikének ismert mondókában az ismétlődő sor a következő:

INGYOM BINGYOM TÁLIBE, TUTÁLIBE MÁLIBE, ...

Elemzése két részben történik. Első – alapösszetétek, amelyek ismétlődnek: 1) INGYOM 2) ÁLIBE. Előtagjaik: –, B, T, TUT, M.

INGYOM – számtalan (I) + termés (N) + gömbölyű, teljes (G) + ami jó (J) + földi, elbocsájtó (O) + enyém (M)

ÁLIBE – ALIBE – földi (A) + élet, mozgás (L) + számtalan, sok (I) + burok, kirobban (B) +eszmeileg (E)

Az INGYOM értelmezése: *Az általam hozott bőséges, jó, földi termés.*

Az ÁLIBE értelmezése: *Az eszme, amely kirobbantja a megszámlálhatatlanul sok földi életet.*

Milyen kapcsolatban van a kettő? Az előtagok a következőt mutatják:

(–), kirobban (B), tér (T) + tud, ismer (U) + tér (T), én (M). Bővebben kifejtve: —, kirobban, teljes tudás, én (enyém). Összeszerkesztve a mondókát:

Bő–jó földi termésem, kirobbanó–bő–jó földi termésem, a földi virágzás égi eszméje,

a földi virágzás égi eszméjének tudása, a földi virágzás égi eszméje az enyém.

Semmi el nem lett hallgatva és semmi hozzá nem lett téve, a mondóka mondanivalójának kifejtése kizárólag az hangok ősi rendje szerint történt.

A "szóraténusz ..." elemzése

A mondóka általam ismert változata a következő:

AN TAN TÉNUSZ, SZÓ RAKA TÉMUSZ SZÓ RAKA TIKI TAKA ALA BALA BAM BUSZ KA

A földi termés, a földi termés tere. A szűkösség elmúlik, parancsol a földi kiemelkedés, az eszmei tér az én tudásom a szűkösségre,

a szűkösség elmúlik, parancsol a földi kiemelkedés. Sok tér, sok kiemelkedés. Földi tér, földi kiemelkedés. A konkrét földi élet, kirobban a konkrét földi élet, kirobban a földi "Én" (teljesség??), megszületik a tudása a szűk földi kiemelkedőnek.

Függelék 2

Még néhány gondolat, szemelgetve más kultúrákból is:

HÉRA – egy helynek (H) eszményi (É) + parancsolója, ura (R) a földön (A) (Otthon a nő az úr??)

ZEUSZ – szerintem romlott, a két magánhangzó között volt mássalhangzó, csak kihagyták. Talán nem értették annak mélyebb értelmét? Mivel a meglévők azt jelentik, hogy folyamatosan (Z) + eszmei fogalom (E) + (itt hiányzik valami ...) + nagy tudásban (U) – űz, csinál (SZ, Z) valamit, és az istenek feje, a férfiaság eszmei megtestesítője nem űzhet mást, minthogy folyamatosan és tudatosan (nagy tudással) megtermékenyít, ezért erre vonatkozó mássalhangzó, vagy mássalhangzók hiányozhatnak a szóban. Mik lehetnek ezek? Miért hagyták ki? Talán azért hagyták ki, mert nagyon nevéen nevezte volna a dolgot, ez pedig nem mindig, minden életkorban volt kívánatos. Az általam használt hangelemzés szerint leghamarabb egy B, esetleg egy K hang szerepelhetett a névben, tehát egy lehetséges teljes alakja ZEBUSZ, kisebb eséllyel ZEKUSZ lenne.

HOME – hely (H) + földi (O) + ahol én vagyok (M). A szóvégi e nem illik a magyar szóképzés logikájába, mert az M hangot elől hangzósítjuk, betűzve: em. Érdemes megjegyezni, hogy fenti szóban a szavat használók sem ejtik a záró e hangot.

ÁLMOŚ – ALMS – (Földi élet Más–a)

ÁRPÁD – ARPD – (Földi úr, parancsol, jóságos tanító, delelőn)

ATILLA – ETEL, ETELE –TLL – tér (T) + élet (L) + mozog (L) (Életteret mozgat, ad, kiharcol???)

PÁRDUC – (Parancsol a földön, úr, delelőn, a tudás(t)??? Valószínűleg a fogalmat alkották meg először, és utána ezt tették rá az állatra (megszemélyesítés) Ez egyébként az alma szóra is vonatkozhat, sőt: nagyon sok szóra, hogy megalkották a szót, és annak földi megszemélyesítést kerestek hozzá.

SUMIR – SMR – (A sumér szó magyarul nem jelent semmit. De az "ismer" igen, és a mássalhangzói ugyanazok. Lehetséges változatok: 1) smr = ismer, ismerő – az a nép, amely ismerte a világot, ismeretekkel rendelkezett. 2) sok (S) + én, magam, (M) + parancsol, úr, uralkodik (R) , ami a sok–ember–parancsol gondolatot fejezi. Lehet, hogy demokrácia volt, és ezt akarta kifejezni? Vagy több kis–király volt ebben a korban? Talán nem sok ember parancsolt, hanem sok embernek parancsoltak. Persze mindez lehet számárság is, lásd: a számár mássalhangzói is (szinte) ugyanezek.) A szankszkrit nyelv gyökként tartja nyilván és jelentése: emlékezni. Aki ismer, az emlékszik, aki emlékszik az ismer. Lehet, hogy a sumérek ismerték az égi tudást, és emlékeztek még mindenre?

A görög ABC elemzése a betűk neveinek fonetikája és ABC–s sorrendjük alapján

A görög ABC betűi, sorrendben, illetve a betűk – és nem hangok!!! – kiejtése az alábbi:

Alfa béta gamma delta epszilon dzéta éta théta ióta kappa lambda mű nû kszí omíkon pí ró szigma tau üpszilon hí khí pszi ómega.

ALFA – A materiális élet feje, első része – materiális és valóban létező.

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

BÉTA – A burok eszmei, a tér (azonban) materiális. Vagy: Az eszmei robbanás (létrehozta) a materiális teret.

GAMMA – A fizikailag gömbölyű és hosszan tartó (létrehozta) az Én-t. Az Én materiális (lett).

DELTA – Az eszmei kidudorodás (létrehozta) az életet és a teret.

EPSZILON – Eszmeileg parancsolt egy szűkösséget, az sok életet (hozott létre), amely a materiális világban termő lett (termők lettek).

DZÉTA – Az eszmei kidudorodás elkezdett mozogni, cselekedni és a térben fizikai valóság(-gá lett).

ÉTA – Az eszmei tér anyag(-gá lett).

THÉTA – Az eszmei lenti, alsó tér anyagi (lett).

IOTA – Sok, megszámlálhatatlan ... tér anyagi (lett).

KAPPA – Az anyagi kiálló parancsoló (lett), a parancsoló konkrét anyagivá vált.

LAMBDA – A materiális élet és mozgás lett az Én. Kirobban és konkrét dudor (született).

MÜ – Az Én szellemi (is) és materiális (is).

NÛ – A befogadó és termő szellemi (is) és materiális (is).

KSZI – Kiemelkedő (egyedi) szűkösség sokasodott.

OMIKRON – Materiális, földi Én, sok kiálló, parancsol a földi termőnek.

PI – A jóságos, tanító felettes elsokasodott.

RHÓ – Parancsol az alsó tér az anyagi világban.

SZIGMA – A szűkösség sok gömbölyűt készített, amiből lettek a földi Én-ek.

TAU – A materiális tér ismerővé, tudóvá vált.

ÜPSZILON – Az eszmei és földi parancsoló, sok szűkösség, élet, földi termés.

FI – A felső elsokasodott.

KHI – Kiemelkedés az alsó térben elsokasodott.

PSZI – A parancsoló szűkösség elsokasodott.

OMEGA – A földi Én az eszmei gömb (teljesség) földi megvalósulása.

Megjegyzés: 1) Fenti ABC-t az alábbi világcímről töltöttem le: < <http://xenia.sote.hu/hu/biosci/docs/biometr/course/symbols/greek/> >. 2) Fenti próbálkozásból látható, hogy nyelvtan nélkül nem lehetséges a fenti szavak értelmének egyértelmű (mai fogalmaink szerint, nyelvtani szószerkezeteink szerint) visszakódolása. Fenti visszakódolást csak egy próbálkozásnak tartom, ahol is:

A hangok ősi jelentése – a magyar nyelvben

- a szavak kiejtése bizonytalan;
- olyan hangokat is használhattak amit mi nem használunk, ugyanakkor nem használnak olyan hangot, ami van a magyar nyelvben, pl. J,C;
- hiúság lenne azt gondolni, hogy a magyar hangok ősi jelentése pontosan megegyezik a görögök által használt nyelv hangjainak jelentésével (már ha van ilyen);
- csak feltételezés, hogy az ABC egy mondóka (ima, bölcsesség, teremtés–mítosz...);
- mutogathattak–e, énekeltek–e miközben mondták? Hiszen ezek további adatokat tartalmaznának;
- mindezek ellenére, milyen érdekes lenne, ha rájönnénk a mondóka igazi értelmére.

IGEN NAGY VALÓSZÍNŰSÉGGEL EGY ŐSI MONDÓKÁVAL VAN DOLGUNK. Aminek a visszafejtése még hátra van.

Megjegyzés 2) Az alfa-parancs a legelső parancs, ami mindenkor érvényes. Az alfa hangtani jelentése azt mondja, hogy a földi élet feje, parancsolója földi (lény). Vagyis földi embernek kell szótfogadni itt a Földön. Szoros értelmezésben egy katona számára azt fogalmazza meg, hogy mindenféle elvi és hitbéli megfontolás ellenére szót kell fogadnia földi felettesének, parancsnokának. Mindez persze csak a megtett feltételezések alapján levonható logikus következtetés, mindenesetre egyfajta igazolását adja annak, amit a katonaságnál úgy ismernek, hogy alfa-parancs, és nem úgy, hogy 1-es számú, vagy első parancs. Fenti értelmezés mellett egyértelművé válik, mit is takar az alfa-parancs.

Utószó

Varga András vagyok, 1954-ben szültem Budapesten. A mesterséges intelligencia kutatójaként fő kutakodási területem az emberi tudás nyelvfüggetlen ábrázolása számítógépekben. Ilyen módon logikai módszerekkel elemeztem a magyar nyelvet: többek között nyelvtanát – lásd JMNY – és szóalkotását..

A mesterséges intelligencia –M.I. – az a kutatási irány, amikor is számítógépeken próbáljuk megközelíteni az emberek tudását. Ehhez viszont meg kell ismerni az emberi tudást, amely átadása szavakkal és mondatokkal történik, melyek építőkövei a hangok. Megtalálni a hangok ősi rendjét, amelyben a szavak visszaadják eredeti jelentésüket, ez szervesen illeszkedik a M.I. kutatási területéhez, mert a M.I. területén logikus elvárás a következő: minden elemnek összhangban kell lennie azokkal az elemekkel, amelyekből építkeznek. Márpedig hangokból épülnek a szavak...

Köszönet *Varga Csabának, Varga Józsefnek és Rátki Zoltánnak* értékes észrevételeikért, és köszönet mindenkinek, aki elgondolkodik ezen kis tanulmányon.

- 2004. február 12., Budapest 1.0
- 2004. április 28., Budapest 1.1
- 2004. október 15., Budapest 1.2